

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 1Svk/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4016200957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Fečík
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4016200957.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v kasačnom senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Fečíka (sudca spravodajca) a členiek senátu JUDr. Jany Hatalovej, PhD., LL.M. a JUDr. Kataríny Cangárovej, PhD., LL.M, v právnej veci žalobcov: 1/ Poľnohospodárska Pôda s.r.o. (sťažovateľ 1/), Sibírska 55, Bratislava, IČO: 44 138 369, zastúpená advokátskou kanceláriou SOLICITOR SK, s.r.o. so sídlom Ďatelinova 10, Bratislava, 2/ F. P. (sťažovateľ 2/), nar. XX.XX.XXXX, . N. XXXX/X, W.,

zastúpená advokátskou kanceláriou SOLICITOR SK, s.r.o. so sídlom Ďatelinova 10, Bratislava, 3/ F. F. (sťažovateľ 3/), nar. XX.XX.XXXX, W. X, F., 4/ T. C., nar. XX.XX.XXXX, . N. W. XXXX/XX, A. N., 5/ Q. P., nar. XX.XX.XXXX, Q. XXX/X, A. - T., 6/ T. P., nar. XX.XX.XXXX, T. XX, A. - I., 7/ S. G., nar. XX.XX.XXXX, S. XX/XX, . A. - T., 8/ P. G., nar. XX.XX.XXXX, Q. J.. XXXX/XX, P., -žalobkyne v 4/ až 8/ rade zastúpené advokátskou kanceláriou: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, IČO: 36 833 533, proti žalovanému: Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, Tomášikova 14366/64A, 831 04 Bratislava (pôvodne Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, so sídlom Námestie slobody č. 6, Bratislava), za účasti ďalších účastníkov konania: 1/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený advokátom JUDr. Allanom Böhmom, Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238, 2/ Q. W., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, C., zastúpená právnym zástupcom: JUDr. Peter Havlík advokátska kancelária s.r.o., Damborského 13, Nitra, IČO: 50 361 864, 3/ Q. P., nar. XX.XX.XXXX, F. F. X. XXX/X, A., 4/ Q. P., nar. XX.XX.XXXX, N. XXX, N., 5/ B. C., nar.. Q. XXX/ X, D., 6/ F. Q., nar. XX.XX.XXXX, F. T. XX, A. - T., 7/ Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, Q. XX, A., 8/ Q. U., nar. XX.XX.XXXX, S. XX/XX, A., 9/ B. U., nar. XX.XX.XXXX, A. L. XXX/XX, A., zastúpená advokátkou: JUDr. Gabriela Strýčeková, Gladiolová 12, Nitra (pracovisko Coboriho 2, Nitra), IČO: 36 112 950, 10/ Y. X., nar. XX.XX.XXXX, E. XXXX/XX, W., 11/ H.. F. Q., nar. XX.XX.XXXX, . A. P. XXXX/XX, T., 12/ P.. P. M., nar. XX.XX.XXXX, S. XXXX/XX, A., 13/ P.. B. C., nar. XX.XX.XXXX, F. C. M. XXX/X, F. X, C. H., 14/ B. P., nar. XX.XX.XXXX, X.

XX, H., 15/ P.. U. P., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, H., 16/ W.. S. P., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, H., 17/ P. P., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, H., 18/ P.. U. P., S., nar. XX.XX.XXXX, X. XX, H., 19/ P.. Y.. U. P., XX.XX.XXXX, N. XX, T. D., 20/ P.. H. H., nar. XX.XX.XXXX, XX. K. I., I. I. I.. S., G., ďalší účastníci konania v 14/ až 20/ rade zastúpení advokátom JUDr. Petrom Svrčkom, Antona Bernoláka 1400/7, Ružomberok, IČO: 42 224 969, v konaní o všeobecných správnych žalobách proti rozhodnutiu žalovaného č. 24731/2016/B624-SV/63515/H0 z 10.10.2016, konajúc o kasačných sťažnostiach žalobcov v 1/ až 3/ rade proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/261/2016-1213 z 29.3.2022, takto

rozhodol:

I. Kasačná sťažnosť žalobcov v 1/ a 2/ rade sa z a m i e t a.

II. Kasačná sťažnosť žalobcu v 3/ rade sa o d m i e t a.

III. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I.

Konanie pred orgánmi verejnej správy

1. Okresný úrad Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky (ďalej aj „prvostupňový orgán“) vydal rozhodnutie o vyvlastnení pod č. OU-NR-OVBP2-2016/031897-32 zo dňa 18.8.2016 (ďalej aj „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým vo verejnom záujme vyvlastnil vlastnícke právo k pozemkom v katastrálnom území T. zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX (s uvedením registra KN, druhu pozemku, výmery v m², podielu v m² a náhrady za podiel) vlastníkovi MH Invest II, s.r.o. (vyvlastňovaný) v prospech spoločnosti MH Invest, s.r.o. (vyvlastniteľ) na účel podľa § 4a zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 175/1999 Z.z.“) pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ v katastrálnom území P., N., T., D., N., C. s tým, že za vyvlastnené pozemky patrí spoločnosti MH Invest II, s.r.o. náhrada podľa § 4 ods. 3 zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 282/2015 Z.z.“) určená znaleckým posudkom vypracovaným podľa vyhlášky č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku vo výške 904.557,60 eur, pričom náhradu v sume 46.002,33 eur uhradí spoločnosť MH Invest, s.r.o. na účet spoločnosti MH Invest II, s.r.o. a náhradu vo výške 858.555,27 eur uhradí spoločnosť MH Invest, s.r.o. do úschovy Okresného súdu v Nitre v určených lehotách. Zároveň prvostupňový orgán rozhodol o námietkach žalobcov v 1/ až 3/ rade tak, že ich zamietol. O námietke týkajúcej sa náhrady trov právneho zastúpenia žalobcov v 4/ až 8/ rade rozhodol tak, že ju zamietol a náhradu trov právneho zastúpenia nepriznal.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu ako celku podali odvolanie žalobcovia v 1/ až 3/ rade a proti výroku o trovách konania podali odvolanie žalobcovia v 4/ až 8/ rade. O podaných odvolaniach rozhodol žalovaný rozhodnutím č. 24731/2016/B624-SV/63515/H0 z 10.10.2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) tak, že ich zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie.

II.

Konanie pred krajským súdom

3. Proti rozhodnutiu žalovaného boli na Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) žalobcami v 1/ až 8/ rade podané štyri všeobecné správne žaloby. Tri žaloby boli podané žalobcami v 1/ až 3 rade a boli obsahovo totožné. Ich súčasťou bol aj návrh na prerušenie konania, keďže žalobcovia navrhli krajskému súdu, aby podal na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) návrh na začatie konania o súlade § 14 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z.z. s článkami 1 ods. 1 a 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“). Štvrtá obsahovo odlišná žaloba bola podaná žalobcami v 4/ až 8/ rade.

4. Krajský súd najprv všetky žaloby spojil na spoločné konanie (uznesenia č. k. 11S/261/2016-56 z 30.6.2017 a č. k. 11S/261/2016-82 z 28.9.2017) a rozsudkom č. k. 11S/261/2016-1213 z 29.3.2022 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) rozhodol o (i) zamietnutí návrhu žalobcov v 1/ až 3/ rade na prerušenie konania, (ii) zamietnutí žalôb žalobcov v 1/ až 3/ rade, (iii) zamietnutí žalôb žalobcov v 4/ až 8/ rade, (iv) nepriznání práva na náhradu trov konania žalovanému a ďalším účastníkom konania.

5. Zamietnutie návrhu na prerušenie konania podľa § 100 ods. 1 písm. b) Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) krajský súd odôvodnil tým, že nezistil dôvod na podanie návrhu ústavnému súdu na začatie konania o súlade § 14 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z.z. s ústavou, pretože právna úprava obsiahnutá v danom zákonom ustanovení odkazujúca § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 282/2015 Z.z. je dostatočne určitá, zrozumiteľná a nepripúšťajúca možnosť rôznych výkladov, pričom je z nej zrejmé, že odvolacím orgánom vo vyvlastňovacom konaní (ak v prvom stupni konal a rozhodoval okresný úrad v sídle kraja) je Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky. Zároveň skutočnosť, že dané

ministerstvo bolo v období od 17.3.2016 do 23.3.2018 (teda i v čase, keď ako odvolací orgán rozhodovalo o odvolaniach žalobcov) spoločníkom spoločnosti MH Invest, s.r.o. ako navrhovateľa vyvlastnenia, nie je bez ďalšieho dôvodom na postup podľa § 100 ods. 1 písm. b) SSP.

6. Zamietnutie žalôb žalobcov v 1/ až 3/ rade krajský súd odôvodnil predovšetkým tým, že prvostupňový orgán nepochybil, ak v upovedomení o začatí vyvlastňovacieho konania síce výslovne poučil účastníkov konania o možnosti uplatnenia námietky predpojatosti voči zamestnancovi správneho orgánu, avšak výslovne neuviedol meno zamestnanca, ktorý bude vo veci konať, pretože takáto povinnosť nie je zákonom daná a tiež nemožno vylúčiť rôzne subjektívne alebo objektívne prekážky, pre ktoré nebude môcť uvedený zamestnanec konať. Námietka predpojatosti vznesená proti zamestnankyni prvostupňového orgánu bola uplatnená oneskorene, pretože pokiaľ žalobcovia namietali jej postup na ústnom pojednávaní konanom 10.8.2016, mali ho uplatniť na ňom, keďže sa ho zúčastnili zastúpení svojimi právnymi zástupcami. Námietka predpojatosti pritom bola všeobecná a ničím nepodložená. Podľa krajského súdu „Nerozhodnutie o oneskorene podanej a nedostatočne zdôvodnenej námietke predpojatosti, však podľa názoru súdu nie je takou vadou konania, ktorá by znamenala podstatné porušenie povinností v konaní pred orgánom verejnej správy a ktorá by mohla mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia vo veci samej.“ Rovnako podľa krajského súdu „Dôvodom pre zrušenie rozhodnutia nie je ani zistenie, že žalovaný správny orgán sa nevysporiadal s námietkou predpojatosti proti úradu, resp. proti všetkým zamestnancom odvolacieho správneho orgánu.“

7. Vo vzťahu k ostatným žalobným námietkam krajský súd dospel k záveru, že žalobcovia v 1/ až 3/ rade ukrátenie na svojich subjektívnych právach žiadnym spôsobom nedefinovali, nepreukázali, ale ani netvrdili. Uvedení žalobcovia neboli vo vyvlastňovacom konaní tými osobami, ktorých majetok sa vyvlastňoval. Účastníkmi vyvlastňovacieho konania boli z toho dôvodu, že boli účastníkmi súdnych konaní, predmetom ktorých bolo určenie vlastníckeho práva k vyvlastňovaným pozemkom, pričom ich účastníctvo bolo časovo limitované do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu v civilnom konaní. Náhrada za vyvlastňované pozemky bola v takýchto prípadoch uložená do úschovy Okresného súdu Nitra. Žalobcovia v 1/ až 3/ rade pritom vo svojich žalobách výslovne konštatovali, že výšku náhrady za vyvlastnenie nenamietajú a nespochybujú. Namietali však postup prvostupňového orgánu a žalovaného vo vyvlastňovacom konaní (určenie spôsobu náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti na základe vyvlastniteľom predloženého znaleckého posudku a nevykonanie znaleckého dokazovania - neustanovenie znalca vo vyvlastňovacom konaní za účelom určenia náhrady za vyvlastňované nehnuteľnosti). Podľa krajského súdu však „Pokiaľ suma náhrady za vyvlastnené nehnuteľnosti nebola namietaná žiadnym z účastníkov konania, ktorí zhodne akceptovali sumu náhrady určenej znaleckým posudkom predloženým navrhovateľom vyvlastnenia, nemožno v tomto postupe vzhladať porušenie práv žalobcov v 1. až 3. rade.“ Krajský súd následne zdôraznil, že žalobcovia v 1/ až 3/ rade „neboli oprávnení prevziať na seba úlohu akéhosi „strážcu zákonnosti“ postupu alebo rozhodnutia správnych orgánov“. Následne sa krajský súd vecne vyjadril aj žalobným námietkam, pričom nezistil ich dôvodnosť. Skonštatoval, že prvostupňové a odvolacie rozhodnutie tvoria jeden celok a žalovaný sa dostatočne vysporiadal so všetkými odvolacími námietkami.

8. Zamietnutie žalôb žalobcov v 4/ až 8/ rade krajský súd odôvodnil tým, že vo vyvlastňovacom konaní, ku ktorému sa subsidiárne uplatňuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), sa otázka náhrady trov konania neposudzuje podľa zásady úspechu, ako je tomu napr. v civilnom sporovom konaní, ale každý účastník si hradí sám trovy, ktoré mu vznikli.

III.

Kasačné sťažnosti a vyjadrenia k nim

9. Proti rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote obsahovo totožné kasačné sťažnosti žalobcovia v 1/ až 3/ rade (ďalej aj „sťažovatelia v 1/ až 3/ rade“) z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP, t. j. preto, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a kvôli nesprávnemu právnemu posúdeniu veci krajským súdom. Sťažovatelia navrhli zmeniť napadnutý rozsudok krajského súdu tak, že rozhodnutie žalovaného a prvostupňové rozhodnutie sa zrušuje a vec sa vracia na ďalšie konanie a súčasne navrhli priznať im úplnú náhradu trov konania.

10. Sťažovatelia v 1/ až 3/ rade vo svojich kasačných sťažnostiach predovšetkým namietali:

- nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku z dôvodu absencie jeho zrozumiteľného a presvedčivého odôvodnenia,
- nepreskúmateľnosť a nesprávne právne posúdenie návrhu na prerušenie konania z dôvodu potreby podania návrhu ústavnému súdu na vyslovenie nesúladu § 14 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z.z. s ústavou,
- nesprávne právne posúdenie námietky predpojatosti,
- nesprávne právne posúdenie porušenia subjektívnych práv na strane žalobcov.

11. Žalovaný ako aj ďalší účastník v 1/ rade sa s dôvodmi kasačných sťažností nestotožnili a zotrvali na svojich predchádzajúcich vyjadreniach argumentujúc správnosťou a zákonnosťou napadnutého rozsudku.

IV.

Právny názor kasačného súdu

12. Senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia.

A. K zamietnutiu kasačných sťažností sťažovateľov v 1/ a 2/ rade

13. Kasačný súd po zistení, že kasačnú sťažnosť podali sťažovatelia v 1/ a 2/ rade v lehote včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP v znení účinnom do 30.6.2023], pričom si na jeho výzvu po odvolaní plnomocenstva zo strany pôvodného právneho zástupcu (advokátska kancelária LawService, s.r.o.) v určenej lehote zvolili (nového) terajšieho advokáta, preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti a v nej uplatnených sťažnostných bodov.

14. V súdnej veci bola predmetom preskúmania zo strany súdov správneho súdnictva zákonnosť rozhodnutia o vyvlastnení pozemkov vydaného podľa zákona č. 282/2015 Z.z. Z obsahu napadnutého rozsudku vyplýva, že primárnym dôvodom zamietnutia žalôb sťažovateľov v 1/ až 3/ rade bol záver krajského súdu o tom, že títo sťažovatelia ako žalobcovia nepreukázali ukrátenie na svojich subjektívnych právach vo vzťahu k rozhodnutiu o vyvlastnení. V rámci procesnej logiky preto aj prioritným sťažnostným bodom bolo namietanie uvedeného záveru krajského súdu. Inak povedané fundamentálnou otázkou pre rozhodnutie kasačného súdu bolo posúdenie, či a v akom rozsahu mohli byť sťažovatelia v 1/ až 2/ rade ukrátení na svojich subjektívnych právach a v akom rozsahu uniesli potrebu tvrdenia v tomto smere.

15. Pre zodpovedanie vyššie vymedzenej otázky a zaujatie právneho názoru zo strany kasačného súdu boli zásadné nasledovné komplementárne prepojené teoretické východiská týkajúce sa:

- a) aktívnej žalobnej legitímácie na podanie všeobecnej správnej žaloby,
- b) procesných konotácií súdneho konania a vyvlastnenia.

Aktívna žalobná legitímácia

16. Aktívna žalobná legitímácia na podanie všeobecnej správnej žaloby podanej fyzickou alebo právnickou osobou je upravená v § 178 ods. 1 SSP.

17. Podľa § 178 ods. 1 SSP „Žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.“

18. V zmysle citovaného zákonného ustanovenia musí žalobca preukázať kumulatívne splnenie dvoch skutočností a to, že (i) bol účastníkom administratívneho konania, v ktorom bolo vydané namietané rozhodnutie orgánu verejnej správy a súčasne že (ii) bol týmto rozhodnutím ukrátený na svojich právach alebo právom chránených záujmoch, t.j. subjektívnych právach.

19. Predovšetkým ale musí ísť o (i) subjektívne práva a to také, ktoré (ii) patria žalobcovi alebo spôsobujú zmenu jeho právneho postavenia (porovnaj uznesenie ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 166/2011 z 9.6.2011), pretože správne súdnictvo jednak nie je založené na verejnej žalobe actio popularis, ktorá by

umožnila komukoľvek podať žalobu a súčasne ochrany iných ako subjektívnych práv sa môže domáhať len prokurátor alebo subjekt výslovne na to oprávnený zákonom (§ 177 ods. 2 SSP).

20. Žalobcovi sa vo vzťahu k ukráteniu na subjektívnych právach normatívne ukladá povinnosť tvrdenia. Podľa nálezu ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 259/2011 z 4.4.2012 musí byť ukrátenie subjektívnych práv žalobcu v žalobe (i) tvrdené, (ii) podložené a (iii) aspoň potencionálne možné. Formulácia tvrdenia o ukrátení na subjektívnych právach bude vzhľadom na hmotnoprávnu a procesnú variabilitu závisieť od okolností konkrétnej veci. V častí prípadov sa ukrátenie na subjektívnych právach žalobcu môže javiť ako celkom zjavné, resp. implicitne zahrnuté v obsahu žalovaného rozhodnutia a osobitné výslovné tvrdenie žalobcu v tomto smere nemusí byť ani nevyhnutné. Inak tomu bude ale pri administratívnych konaniach s väčším počtom účastníkov konania s možnými protichodnými záujmami na výsledku konania. V takomto prípade sa bude ukrátenie na subjektívnych právach odvíjať jednak od výsledku konania ako takého ako i osobitosti dopadu tohto výsledku na konkrétneho účastníka konania, čo by mal žalobca zohľadniť pri tvrdení o ukrátení na svojich subjektívnych právach.

21. Aktívnu žalobnú legitímáciu správny súd skúma ex lege a v každom štádiu konania s tým, že sa k nej môžu vyjadriť aj ostatní účastníci konania, pričom zmena žaloby je možná len do uplynutia lehoty na jej podanie (§ 62 ods. 1, § 183 SSP). Tvrdenie o aktívnej žalobnej legitímácii je totiž neoddeliteľne spojené s uplatnenými žalobnými bodmi.

22. Účastníctvo v administratívnom konaní síce je (v zásade) spojené s možnosťou zásahu na subjektívnych právach, najmä ak sa jedná o účastníka správneho konania podľa § 14 ods. 1 správneho poriadku, ktorý svoje účastníctvo odvodzuje práve od tohto zásahu alebo jeho možnosti. Sčasti inak tomu však bude pri tých účastníkoch administratívneho konania, ktorí sú explicitne určení zákonom. Toto zákonom ustanovené účastníctvo v administratívnom konaní nemožno totiž automaticky spojiť s podmienkou ukrátenia na subjektívnych právach v rámci správneho súdneho konania (viď judikatúra k navrhovateľovi prejednávania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám, napr. rozhodnutia ústavného súdu č. k. I. ÚS 166/2011-12 z 9.6.2011 a II. ÚS 259/2011-34 z 4.7.2012 alebo Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Stk/3/2023 z 27.6.2024).

23. Špecifická situácia je pri ukrátení na subjektívnych právach u účastníka vyvlastňovacieho konania podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., na ktoré nadväzuje vo vzťahu k náhrade za vyvlastnenie znenie § 6 ods. 6 daného zákona.

24. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. „Ak vlastnícke právo k vyvlastňovanému pozemku alebo vyvlastňovanej stavbe je predmetom súdneho konania, účastníkmi vyvlastňovacieho konania sú účastníci súdneho konania, a to až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu.“

25. Podľa § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z.z. „Náhradu za vyvlastnenie, ktorú nemožno vyplatiť z dôvodu, že do právoplatnosti rozhodnutia nebolo právoplatne skončené konanie o dedičstve alebo súdne konanie, alebo nebola právoplatne skončená exekúcia, ktorých predmetom je vlastníctvo vyvlastňovaného pozemku alebo vyvlastňovanej stavby, zloží vyvlastniateľ v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení do úschovy na súde, v obvode ktorého sa nachádza pozemok alebo stavba.“

26. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že popri vyvlastňovanom, t.j. vlastníkovi vyvlastňovanej nehnuteľnosti, je účastníkom vyvlastňovacieho konania aj účastník súdneho konania týkajúceho sa vlastníctva k vyvlastňovanej nehnuteľnosti, teda ten, komu žiadne vlastnícke právo podľa údajov katastra nehnuteľností nesvedčí.

27. Zápis vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností je hodnoverným a záväzným údajom a tiež aj podkladom pre rozhodovanie orgánov verejnej moci v zmysle § 70 a § 71 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), pričom od tejto materiálnej publicity katastra nehnuteľností sa môže odchyliť (po náležitom odôvodnení) len súd v civilnom sporovom konaní. Samotné začatie súdneho konania pritom danú materiálnu publicitu nespochybňuje a i prípadne vyznačená poznámka o súdnom konaní má len informatívny charakter, ktorý pri civilnom sporovom konaní o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti

dobrovoľnej dražby má súčasne i dopad na rozšírenú subjektívnu záväznosť rozsudku v zmysle § 228 Civilného sporového poriadku.

28. Osoba, ktorá je účastníkom vyvlastňovacieho konania v zmysle § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. nemôže byť (v zásade) dotknutá na svojom vlastníckom práve vyvlastňovacím rozhodnutím, pretože v čase rozhodovania o vyvlastnení jej vlastnícke právo nesvedčí. Inými slovami zákon č. 282/2014 Z.z. síce toho, kto s vlastníkom vyvlastňovanej nehnuteľnosti vedie vlastnícky spor, ustanovuje do pozície účastníka vyvlastňovacieho konania, avšak len zo samotnej tejto skutočnosti bez ďalšieho nevyplýva ukrátenie tejto osoby na subjektívnych právach vo vzťahu k vyvlastňovaciemu rozhodnutiu. Ukrátenie účastníka vyvlastňovacieho konania podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. na subjektívnom práve je postavené len na potencialite spojenej s jeho úspechom v súdnom konaní, v ktorom by sa preukázalo, že je skutočným vlastníkom vyvlastňovanej nehnuteľnosti.

Procesné konotácie súdneho konania a vyvlastnenia

29. Zákon č. 282/2015 Z.z. rieši prelínanie sa súdneho konania týkajúceho sa vyvlastňovanej nehnuteľnosti a vyvlastňovacieho konania v podstate len okrajovo v § 8 ods. 4 a § 6 ods. 6. Bližšie nevymedzuje typ súdneho konania, s ktorého priebehom spája účastníctvo vo vyvlastňovacom konaní, a obmedzuje sa len na zavedenie osobitného režimu vyplatenia náhrady za vyvlastnenie.

30. Pokiaľ pritom § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. hovorí o súdnom konaní, predmetom ktorého je vlastnícke právo k vyvlastňovanej nehnuteľnosti, z povahy veci vyplýva, že takýmto konaním bude predovšetkým civilné sporové konanie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti prípadne aj správne súdne konanie týkajúce sa preskúmania zákonnosti rozhodnutia, na podklade ktorého došlo k zápisu vlastníckeho práva vyvlastňovaného do katastra nehnuteľností.

31. Zároveň z procesnej logiky vyplýva, že hoci znenie § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. spomína „účastníkov súdneho konania“, je zrejmé, že sa nimi v zásade myslí žalobca a tomuto aj bude svedčiť postavenie účastníka vyvlastňovacieho konania podľa tohto zákonného ustanovenia, pretože žalovaným logicky bude vlastníkom vyvlastňovanej nehnuteľnosti, ktorý bude ako vyvlastňovaný účastníkom vyvlastňovacieho konania v zmysle § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 282/2015 Z.z.

32. Ak pritom súdne konanie skončí pred právoplatnosťou vyvlastňovacieho rozhodnutia v neprospech účastníka podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., vo vyvlastňovacom konaní sa s ním už ďalej konať nebude. Naopak, ak bude takýto účastník ako žalobca v súdnom konaní úspešný, nahradí vo vyvlastňovacom konaní toho, kto pôvodne vystupoval ako vyvlastňovaný.

33. Ak ale súdne konanie neskončí do právoplatnosti vyvlastňovacieho konania, je potrebné rešpektujúc materiálnu publicitu katastra nehnuteľností skonštatovať, že vyvlastňovaným bol ten, kto bol v čase nastúpenia právoplatnosti vyvlastnenia zapísaný ako vlastníkom vyvlastnenej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva.

34. Uvedené so sebou prináša fundamentálnu otázku, či aj na účastníka vyvlastňovacieho konania podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., u ktorého by sa až po právoplatnom skončení vyvlastňovacieho konania na podklade súdneho rozhodnutia preukázalo, že bol skutočným vlastníkom vyvlastnenej nehnuteľnosti, dopadajú účinky vyvlastňovacieho rozhodnutia. Bez ohľadu na to, či je určenie vlastníctva ku dňu vyvlastnenia procesne prípustné (porovnaj nález ústavného súdu č.k. II. ÚS 482/2021-37 z 1.6.2022 a napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/207/2021 z 31.1.2023), je potrebné dôjsť k záveru, že vyvlastňovacie rozhodnutie, resp. účinky vyvlastnenia dopadajú na všetkých účastníkov vyvlastňovacieho konania. Práve tento účinok je totiž podľa kasačného súdu potrebné spojiť s účelom účastníctva vo vyvlastňovacom konaní podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z., pretože v opačnom prípade by tento inštitút nemal zmysel. S tým nakoniec súvisí aj skutočnosť, že vyznačenie poznámky o civilnom sporovom konaní v katastri nehnuteľností by nemalo v prípade úspechu žalobcu dopad na vlastníctvo získané vyvlastniteľom v podobe rozšírenej subjektívnej záväznosti rozsudku v zmysle § 228 ods. 2 CSP. Rozšírená subjektívna záväznosť rozsudku totiž nedopadá na nadobudnutie vlastníctva nehnuteľnosti vyvlastnením ale len na jej zmluvné nadobudnutie, čo jednoznačne vyplýva zo zákonnej formulácie „ak bol návrh (na povolenie vkladu) podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.“

Aplikácia teoretických východísk na rozhodovanú vec

35. Aplikujúc vyššie uvedené teoretické východiská na rozhodovanú vec možno (zhodne s krajským súdom) konštatovať, že sťažovatelia v 1/ a 2/ rade vo svojich žalobách ukrátenie na svojich subjektívnych právach žiadnym spôsobom nedefinovali, nepreukázali, ale ani netvrdili. Sťažovatelia žiadnym spôsobom neuviedli, resp. nespresnili súdne konanie, ktoré sa malo týkať ich skutočného a v katastri nehnuteľností nezapísaného vlastníckeho práva k vyvlastňovaným nehnuteľnostiam. Na liste vlastníctve č. XXXX pre katastrálne území T. síce bolo poznámkou zapísaných viacero súdnych konaní, avšak nie zo všetkých zápisov bola zrejme spisová značka súdneho konania, resp. súd, na ktorom je konanie vedené, keďže bol napr. odkaz na neexistujúci Okresný súd v Bratislave.

36. Identifikácia konkrétneho súdneho konania a posúdenie možnosti jeho dopadu v prípade úspechu žalobcu na zápis žalobcovho vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností ale boli nevyhnutné preto, aby sa dalo zistiť, či žalobca môže byť vyvlastnením dotknutý na svojom subjektívnom práve - domnelom vlastníctve. Uvedené možno demonštrovať na príklade viacerých súdnych konaní týkajúcich sa podľa poznámok vyznačených na liste vlastníctva č. XXXX len „určenia neplatnosti odstúpenia od Kúpnej zmluvy....“.

37. V kasačnej sťažnosti pritom sťažovatelia v 1/ a 2/ rade (ako príklad neskončeného súdneho konania) konkretizovali iba jedno súdne konanie a to sp. zn. 18C/115/2016 vedené na Okresnom súde Nitra. Opäť však nevysvetlili, o aké súdne konanie ide a v akom rozsahu by sa jeho výsledok mohol premietnuť do záveru, že boli skutočnými vlastníkmi určitého vyvlastneného pozemku. Vzhľadom na znenie rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 18C/115/2016 z 28.10.2021, ktorým bola žaloba zamietnutá a to bez ohľadu na to, či tento nadobudol právoplatnosť, je však kasačný súd názoru, že nemôže byť úspešnou taká žaloba na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá odvodzuje nadobudnutie vlastníctva od prevodnej zmluvy, vo vzťahu ku ktorej nedošlo k povoleniu vkladu do katastra nehnuteľností.

38. V čase rozhodovania krajského súdu ale i kasačného súdu sťažovateľom v 1/ a 2/ rade vlastníckeho práva k vyvlastňovaným nehnuteľnostiam podľa zápisu v katastri nehnuteľností nesvedčalo a preto nemohli byť vyvlastnením ani ukrátení na svojom vlastníckom práve. Prípadný následný úspech sťažovateľov v súdnych konaniach týkajúcich sa vyvlastnených nehnuteľností by sa však mohol premietnuť do vzniku ich práva na vyplatenie náhrady za vyvlastnenie podľa § 6 ods. 6 zákona č. 282/2015 Z.z. Nakoniec presne v tomto zmysle aj bola zmenená žaloba v súdnom konaní sp. zn. 18C/115/2016, keď žalobcovia odôvodňovali naliehavý právny záujem na požadovanom určení vlastníckeho práva snahou dosiahnuť vyplatenie náhrady za vyvlastnenie.

39. Uvedené však následne znamená, že potencionálne ukrátenie na subjektívnych právach sťažovateľov v 1/ a 2/ rade mohlo byť v rozhodovanej veci spojené len s výškou náhrady za vyvlastnenie.

40. Vo vzťahu k výške náhrady za vyvlastnenie však sťažovatelia v 1/ a 2/ rade výslovne uviedli, že jej výšku nespochybňujú, a preto ani v tomto rozsahu nemohli byť rozhodnutím o vyvlastnení ukrátení na svojich subjektívnych právach.

41. S odkazom na uvedené sa preto kasačný súd stotožnil so záverom krajského súdu o tom, že sťažovatelia v 1/ a 2/ rade neunesli aktívnu žalobnú legitimáciu vo vzťahu k preukázaniu tvrdenia, že vyvlastňovacím rozhodnutím boli ukrátení na svojich subjektívnych právach. To následne znamená, že posudzovanie ďalších otázok, ktoré boli predmetom rozhodovania zo strany krajského súdu, sa následne stalo sekundárnym, pretože ani v prípade zistenia dôvodnosti žaloby v tomto smere, resp. dôvodnosti kasačnej sťažnosti, by nebolo možné zo strany krajského súdu rozhodnúť inak, než zamietnutím žaloby. Predpokladom vecného preskúmania žaloby je totiž záver o unesení aktívnej žalobnej legitimácie zo strany žalobcu. Inak povedané ani prípadné zistenie nezákonnosti nemôže viesť k vyhovneniu žaloby podanej neoprávnenou osobou. Ak je pritom otázka aktívnej žalobnej legitimácie predmetom posudzovania v spojení s obsahom žalovaného rozhodnutia, nie je pritom namieste v prípade zistenia jej absencie odmietnutie žaloby v zmysle § 98 ods. 1 písm. e) SSP, ale zamietnutie žaloby podľa § 190 SSP (viď Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, 536 s.). V prospech zamietnutia žaloby nakoniec svedčí okrem neunesenia aktívnej žalobnej (procesnej) legitimácie aj nepreukázanie aktívnej vecnej legitimácie. Pri všeobecnej

správnej žalobe sa aktívna vecná legitímácia spája s účinkami žalobou napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy. Zjednodušene povedané sa tieto účinky môžu vzťahovať buď na subjekt (osobu) alebo objekt (napr. vec). Ak je teda žalované rozhodnutie výlučne spojené napr. s vlastníctvom veci, potom aktívnu vecnú legitímáciu má len vlastník veci. Keďže sťažovatelia nepreukázali svoje vlastníctvo k vyvlastneným nehnuteľnostiam, neunesli ani aktívnu vecnú legitímáciu spojenú s posudzovaním dôvodnosti žaloby, pričom záver o nedôvodnosti žaloby sa procesne premieťa do jej zamietnutia (porovnaj rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky č.k. 3As 198/2017-51 z 29.10.2019).

Posúdenie ostatných sťažnostných bodov

42. Nad rámec vyššie uvedeného však možno dodať, že krajský súd aj ďalšie žalobné námietky sťažovateľov v 1/ a 2/ rade posúdil vecne správne.

43. Vo vzťahu k posúdeniu námietky, že krajský súd konanie neprerušil a nepodal návrh na vyslovenie nesúladu § 14 ods. 1 zákona č. 282/2015 Z.z. s čl. 1 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, sa kasačný súd plne stotožňuje so závermi krajského súdu. Námietka, že splyva vyvlastiteľ a odvolací orgán neobstojí. Historicky podstata vyvlastnenia spočíva práve v nútenom prechode vlastníctva na štát. Tomu nakoniec zodpovedalo aj pôvodné znenie prvej vety § 109 ods. 3 stavebného zákona, podľa ktorej „Vlastnícke právo k pozemkom a stavbám prechádza vyvlastnením vždy na štát.“ To znamená, že už historicky štátny vyvlastňovací orgán rozhodoval o vyvlastnení v prospech štátu. De lege lata však nemožno stotožňovať vždy štát so štátnym orgánom. Inak by ani súd ako štátny orgán nemohol rozhodovať veci, v ktorých je účastníkom štát. V rozhodovanej veci nakoniec ani o totožnosť vyvlastniteľa a odvolacieho orgánu nešlo, keďže formálne vyvlastiteľom bola obchodná spoločnosť.

44. Kasačný súd nezistil ani nepreskúmateľnosť rozhodnutia krajského súdu. Krajský súd sa náležite vysporiadal so všetkými žalobnými bodmi a preto napadnutý rozsudok nemožno považovať za nepreskúmateľný, neodôvodnený, či zjavne arbitráry (svojvoľný). Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Samotná skutočnosť, že sťažovatelia s právnymi závermi vyjadrenými v odôvodnení napadnutého rozsudku nesúhlasia a nestotožňujú sa s nimi, nemôže sama osebe viesť k založeniu prípustnosti kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP, pretože do práva na spravodlivý proces nepatrí právo na to, aby bol účastník konania pred správnym súdom úspešný, teda aby sa správny súd stotožnil s jeho právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jeho vôľou a požiadavkami (napr. uznesenie ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/2004 z 31.8.2004).

45. Vo vzťahu k námietke zaujatosti zamestnankyne prvostupňového orgánu možno súhlasiť so záverom, že táto bola uplatnená oneskorene, pretože ak bolo namietané jej správanie na ústnom pojednávaní, mala byť námietka vznesená už na ňom. Samotná skutočnosť, že o oneskorenej námietke nebolo formálne rozhodnuté, nemohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného a to i preto, že námietky vznesené či už voči konkrétnej zamestnankyni alebo všetkým zamestnancom vo veci konajúcich orgánov verejnej správy boli všeobecné a nekonkrétne.

46. Pokiaľ sťažovatelia v 1/ a 2/ rade namietali, že náhrada za vyvlastnenie bola určená jednou sumou a táto bola daná do úschovy súdu, avšak v prípade skončenia súdnych konaní nebude zrejmé, ktorému účastníkovi má byť náhrada vyplatená, tak je potrebné poukázať na konanie o úschovách upravené v § 333 až § 359 Civilného mimosporového poriadku, pričom na iné (súdne) úschovy sa primerane aplikuje rozhodovanie vo veci notárskych úspor. To znamená, že ak by nastal spor, ktorej osobe má byť náhrada za vyvlastnenie vyplatená, bude tento predmetom rozhodovania v rámci uvedeného konania o úschovách. Vzhľadom na to, že formálne bol vyvlastňovaným len jeden subjekt, bola preto náhrada za vyvlastnenie logicky určená jednou sumou.

47. Vo vzťahu k namietanému nenaplneniu hmotnoprávných podmienok pre vyvlastnenie, zneužitíu inštitútu vyvlastnenia za účelom znemožnenia sťažovateľom domáhať sa ochrany ich práv ako i ďalším namietaným skutočnostiam kasačný súd poukazuje na to, že vymedzenie týchto sťažnostných bodov je pre svoju všeobecnosť a nekonkrétosť v rozpore so zákonom ustanoveným spôsobom formulácie dôvodov kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 ods. 2 SSP.

48. Kasačný súd sa v plnom rozsahu stotožnil aj s právnou argumentáciou krajského súdu k zostávajúcim žalobným bodom (lehota na začatie využitia vyvlastňovaných pozemkov, postup pri uzatváraní dohody o prevode pozemkov medzi vyvlastníteľom a vyvlastňovaným). Nakoniec ak by aj krajský súd v nejakej marginálnej otázke nezaujal právny záver alebo tento by bol nesprávny, nemalo by to dopad na zákonnosť jeho rozhodnutia postavenom na správnom závere o neunesení aktívnej žalobnej legitímácie zo strany sťažovateľov v 1/ a 2/ rade.

B. K odmietnutiu kasačnej sťažnosti sťažovateľa v 3/ rade

49. Sťažovateľ v 3/ rade, pôvodne právne zastúpený JUDr. Juraj Rybár, advokát s.r.o. (ďalej aj len „pôvodný právny zástupca“), podal voči napadnutému rozsudku kasačnú sťažnosť, pričom následne dňa 16.11.2023 bolo pôvodným právnym zástupcom kasačnému súdu oznámené ukončenie právneho zastupovania sťažovateľa v 3/ rade.

50. V správnom súdnictve je v zásade zastúpenie žalobcu a kasačného sťažovateľa advokátom povinné, pokiaľ zákon výslovne neustanovuje inak. Znenie § 449 SSP jednoznačne vyžaduje, že sťažovateľ musí byť zastúpený počas celého kasačného konania. Zastúpenie sťažovateľa len pri podaní (spísaní) kasačnej sťažnosti je teda v zmysle § 449 SSP nepostačujúce.

51. Vzhľadom na to, že strata zastúpenia advokátom počas kasačného konania je odstrániteľnou vadou, kasačný súd uznesením sp. zn. 1Svk/68/2022 z 16.5.2024, doručeným 8.6.2024, vyzval sťažovateľa v 3/ rade v zmysle § 449 ods. 1 a 2 SSP na zaslanie splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa v kasačnom konaní advokátom, resp. alternatívne na zaslanie potvrdenia, že sťažovateľ má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa a to v lehote 10 dní od doručenia daného uznesenia. V odôvodnení daného uznesenia bol súčasne sťažovateľ v 3/ rade poučený o následku neodstránenia nedostatku povinného zastúpenia v určenej lehote spočívajúceho v odmietnutí jeho kasačnej sťažnosti podľa § 459 písm. d) SSP.

52. V určenej lehote, resp. do momentu rozhodovania kasačného súdu však sťažovateľ v 3/ rade požadované listiny kasačnému súdu nepredložil, resp. nedostatok právneho zastúpenia v kasačnom konaní neodstránil.

53. Kasačný súd na základe vyššie uvedeného ustálil, že nie sú splnené podmienky podľa § 449 SSP, pretože sťažovateľ nie je v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom a v konaní nebolo zistené, že sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa [§ 449 ods. 2 písm. a) SSP].

54. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť sťažovateľa v 3/ rade odmietol podľa § 459 písm. d) SSP ako neprípustnú.

V.
Záver

55. Na základe vyššie uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že neboli naplnené dôvody kasačnej sťažnosti sťažovateľov v 1/ a 2/ rade v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) a g) SSP. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť sťažovateľov v 1/ a 2/ rade podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

56. Obsahovo totožnú kasačnú sťažnosť sťažovateľa v 3/ rade kasačný súd odmietol v zmysle 459 písm. d) SSP ako neprípustnú, pretože sťažovateľ neodstránil v určenej lehote nedostatok spočívajúci v absencii jeho zastúpenia advokátom v kasačnom konaní.

57. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 a 175 ods. 1 SSP tak, že:

- sťažovateľom v 1/ a 2/ rade s odkazom na § 167 ods. 1 SSP a contrario nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu ich neúspechu v konaní,
- sťažovateľovi v 3/ rade s odkazom na § 170 písm. a) SSP nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu odmietnutia jeho kasačnej sťažnosti, čo bolo posúdené per analogiam ako odmietnutie žaloby,

- žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože mu zo zákona (vo všeobecnosti) nepatrí (§ 168 SSP) a kasačný súd nezistil prítomnosť výnimočných dôvodov pre opačný postup,
- ďalším účastníkom konania nepriznal nárok na náhradu trov konania, pretože im neuložil žiadnu povinnosť (§ 169 SSP).

58. Kasačný súd súčasne upozorňuje na to, že v zmysle Čl. I a VII zákona č. 172/2022 Z.z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 575/2001 Z.z. o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, s účinnosťou od 1.1.2023 právomoc Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky (ako pôvodného žalovaného) v oblasti územného plánovania, výstavby a vyvlastnenia prevzal novovytvorený Úrad pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, v dôsledku čoho bol tento úrad v záhlaví rozsudku označený za žalovaného a následne mu kasačný súd aj doručoval svoje rozhodnutie.

59. Pozornosti kasačného súdu zároveň neuniklo, že krajský súd nekonal v rozpore s § 32 ods. 3 písm. a) SSP a § 8 ods. 1 písm. b) zákona č. 282/2015 Z.z. s vyvlastňovaným, t.j. MH Invest II, s.r.o. Táto skutočnosť však nemala vplyv na rozhodovanie kasačného súdu, pretože vyvlastňovaný sa mohol vo vzťahu k danému pochybeniu krajského súdu domáhať ochrany podaním kasačnej sťažnosti opomenutého sťažovateľa v zmysle § 442 ods. 2 SSP.

60. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 prvá veta SSP).

Ak všeobecnú správnu žalobu proti rozhodnutiu o vyvlastnení nehnuteľnosti podá účastník vyvlastňovacieho konania podľa § 8 ods. 4 zákona č. 282/2015 Z.z. o vyvlastňovaní pozemkov a stavieb a o nútenom obmedzení vlastníckeho práva k nim a o zmene a doplnení niektorých zákonov, musí v rámci tvrdenia o ukrátení svojich subjektívnych práv konkretizovať súdne konanie a s ním spojené skutočnosti, na podklade ktorých sa domnieva, že je skutočným vlastníkom vyvlastnenej nehnuteľnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.